

กระบวนทัศน์การธรรมาภิบาลแนวใหม่: กระบวนทัศน์ร่วมสมัย ทางรัฐประศาสนศาสตร์*

NEW PUBLIC GOVERNANCE (NPG): CONTEMPORARY PARADIGM IN PUBLIC ADMINISTRATION

สัญญา เคนาภูมิ¹, อนูจิตร์ ชินสาร², พิมพ์พีจี บรรจงปรุ³ และ ศิริวดี วิวิธคุณากร⁴

Sanya Kenpahoom¹, Anujit Chinsan², Pimpajee Bunjongparu³ and Sirivadee Wiwithkhunakorn⁴

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และ ²⁻⁴มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

¹Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand and ²⁻⁴Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: zumsa_17@hotmail.com

Received 27 November 2023; Revised 29 January 2024; Accepted 26 February 2024

บทคัดย่อ

กล่าวได้ว่าธรรมาภิบาลแนวใหม่ (NPG) เป็นแนวคิดและความเข้าใจในการจัดการระบบบริการสาธารณะที่แตกต่างจากรูปแบบการบริหารสาธารณะแบบดั้งเดิม แนวคิด NPG มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และเปิดประตูสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและการประยุกต์ใช้เครื่องมือกระบวนทัศน์การธรรมาภิบาลแนวใหม่ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบของธรรมาภิบาลแนวใหม่ (1) การจัดการปกครองในรูปแบบของสังคม-การเมือง (2) การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (3) การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (4) การจัดการปกครองในรูปแบบของระบบสัญญา (5) การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย อย่างไรก็ตามสำหรับเครื่องมือทางการบริหารจากแนวคิดธรรมาภิบาลแนวใหม่ ได้แก่ (1) การบริหารร่วมมือ (2) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (3) การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่ (4) การบริหารและการประเมิน

* สัญญา เคนาภูมิ, อนูจิตร์ ชินสาร, พิมพ์พีจี บรรจงปรุ และ ศิริวดี วิวิธคุณากร. (2567). กระบวนทัศน์การธรรมาภิบาลแนวใหม่: กระบวนทัศน์ร่วมสมัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 4(1), 89-112.

Watcharakorn Thomchoho. (2024). Autopsy Process in Thai Law That Affects Muslim Practices. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 4(1), 89-112.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu/index>

ประสิทธิผล (5) พันธกิจสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน (6) ความโปร่งใสและกลไกความรับผิดชอบ (7) การบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบ (8) การบริหารแบบปรับตัว (9) การปรับปรุงการจัดซื้อและการจัดหา และ (10) การบริหารความเสี่ยง

คำสำคัญ: ธรรมาภิบาลสาธารณะใหม่, กระบวนทัศน์ร่วมสมัย, รัฐประศาสนศาสตร์

Abstract

It can be said that New Public Governance (NPG) is a concept and understanding of managing public service systems that is different from the traditional public administration model. The NPG concept focuses on cooperation between the public and private sectors and opens the door to public participation in decision-making and operations related to public services. The purpose of this study is to synthesize the elements and applications of new governance paradigm tools. The results of the study found that; Elements of NPG were (1) Socio-Political Governance, (2) Public Policy Governance (3) Administrative Governance, (4) Contract Governance, and (5) Network Governance. However, the administrative tools from the New Public Governance concept were; (1) Collaborative Governance, (2) Information and Communication Technology (ICT), (3) New Policy and Regulation Development, (4) Performance Management and Evaluation, (5) Citizen Engagement and Participation, (6) Transparency and Accountability Mechanisms, (7) Network Governance, (8) Adaptive Management, (9) Contracting and Procurement Reforms, and (10) Risk Management.

Keywords: New Public Governance; Contemporary Paradigm; Public Administration

บทนำ

คำว่า การจัดการปกครอง (Governance) มีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ เช่น การจัดการสาธารณะ การบริหารกิจการบ้านเมือง คำว่า Governance ก็มีใช้คำใหม่ที่ฟังบัญญัติขึ้น แต่เป็นคำที่มาจากภาษาละติน ได้แก่ Gubernare หมายถึง การกำกับทิศทาง (Steer) การสั่งการ (Direct) และการปกครอง (Rule) โดยคำว่า Governance ถูกใช้ครั้งแรกเมื่อประมาณ ศตวรรษที่ 14 ในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึง ที่นั่งของรัฐบาล (Seat of Government) (Löffler, 2005) และคำว่า Governance ก็ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายเมื่อธนาครโลกละเหยแพร่คำ ๆ นี้ขึ้นมาเพื่อให้เกิด นัยสำคัญในการพัฒนาประเทศที่ต้องเคารพกฎหมายและมีความเป็นประชาธิปไตย (Mala, 2018) ขณะที่ Rhodes (1997) กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดการปกครอง (Governance) ไว้คือ เป็นการเปลี่ยนความหมายของการปกครอง (Government) และเป็นกระบวนการเปลี่ยน เงื่อนไขข้อบังคับหรือวิธีการใหม่ในการปฏิบัติต่อสังคม โดยแบ่งการจัดการปกครอง (Governance) เป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ (1) รูปแบบของการแทรกแซงสาธารณะของอำนาจรัฐในการตัดสินใจดำเนินการบริหารที่ลดน้อยลง (Governance as the Minimal State) (2) รูปแบบบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) (3) การจัดการสาธารณะแบบใหม่ (New Public Management) คือ เน้นลัทธิการจัดการนิยม (Managerialism) และเศรษฐศาสตร์เชิงสถาบันแนวใหม่ (New Institutional Economics) (4) รูปแบบการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) เป็นการจัดการที่เน้นประสิทธิภาพ ระบบการตัดสินใจ และกรอบกฎหมายมีอิสระในการทำสัญญา (5) ระบบการเชื่อมโยงทางสังคม (Socio-cybernetic System) ผ่านประเด็นนโยบายสาธารณะ เป็นการให้ความสำคัญกับการจำกัดอำนาจส่วนกลาง และ (6) เป็นเครือข่ายขององค์การที่จัดการดูแลได้ด้วยตนเอง (Self-organizing Network) เป็นการเปิดโอกาสให้มีตัวแสดงที่มากมายในการส่งมอบบริการภาครัฐทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และประชาชน (Mala, 2018)

อย่างไรก็ดี New Public Governance (NPG) หรือที่เรียกกันว่าธรรมาภิบาลแนวใหม่นั้น Stephen P. Osborne นักวิชาการชาวสกอตแลนด์ได้เสนอว่าเป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ล่าสุดของรัฐประศาสนศาสตร์ โดย Osborne (2010) ธรรมาภิบาลแนวใหม่ (NPG) จึงถูกมองว่าเป็นทั้งผลิตผลและการตอบสนองต่อลักษณะของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติและการส่งมอบบริการที่มีความซับซ้อน หลากหลาย และแยกส่วนเพิ่มมากขึ้นในศตวรรษที่ 21 โดยองค์ประกอบสำคัญของการบริหารปกครองภาครัฐใหม่ในแง่ของรากฐาน

ทางทฤษฎีคือ ทฤษฎีสถาบันและเครือข่าย ธรรมชาติของสถานะคือ หลากหลายและมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก มีจุดสนใจอยู่ที่องค์การและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ จุดมุ่งเน้นคือการเจรจาต่อรองในเรื่องค่านิยม ความหมาย และความสัมพันธ์ กลไกการจัดสรรทรัพยากรคือ เครือข่ายและสัญญาเชิงสัมพันธ์ ขณะที่ธรรมชาติของระบบการให้บริการคือ ทั้งระบบเปิดและปิด และมีค่านิยมพื้นฐานคือ กระจายและการต่อสู้/ต่อรอง (Dispersed and Contested) กล่าวได้ว่า ประสิทธิผลดังกล่าวโดยตัวเองไม่อาจก่อให้เกิดการส่งมอบบริการประชาชนที่ประสบความสำเร็จในรัฐพหุนิยมและพหุนิยมร่วมสมัยเช่นปัจจุบัน และเพื่อที่จะนำไปสู่การส่งมอบดังกล่าว ธรรมาภิบาลแนวใหม่ (NPG) จำเป็นที่จะต้องครอบคลุมทั้งวาระการวิจัยที่ใช้งานได้ เพื่อที่จะสำรวจการรับรู้ความสามารถและข้อจำกัดของรูปแบบ และรูปแบบของการพัฒนาความสามารถ และการปฏิบัติในการบริหารจัดการที่เกิดประโยชน์ในบริบทพหุพจน์และพหุมิตินี้ (Chamaram, et al. 2017)

กล่าวได้ว่าธรรมาภิบาลแนวใหม่ (NPG) เป็นแนวคิดและความเข้าใจในการจัดการระบบบริการสาธารณะที่แตกต่างจากรูปแบบการบริหารสาธารณะแบบดั้งเดิม แนวคิด NPG มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และเปิดประตูสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ NPG มักเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการจัดการ และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในสังคมอย่างเต็มที่เพื่อให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม แนวคิด NPG สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน การจัดการมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนได้ เป็นพัฒนาการของการคิดเชิงระบบที่ทำให้การจัดการสาธารณะเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสและผลลัพธ์ให้กับสังคมและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับนานาชาติและระดับท้องถิ่น

บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์กระบวนการทัศน์การธรรมาภิบาลแนวใหม่ ผู้เขียนใช้วิธีการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ

องค์ประกอบของธรรมาภิบาลแนวใหม่

ธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance: NPG) เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการบริหารการเมืองและการบริหารรัฐในปัจจุบันโดยนำเสนอแนวคิดใหม่ที่เน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน แทนที่จะเน้นแต่การควบคุมและบริหารงานของรัฐเท่านั้น แนวคิดนี้เน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการแก้ปัญหาสังคมและบริหารจัดการทรัพยากรสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ การเน้นความร่วมมือนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารและการบริหารสาธารณะที่มุ่งเน้นไปที่การใช้ประโยชน์จากประชาชนและภาคเอกชนในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องของ การเพิ่มความเปิดกว้างและความร่วมมือเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขที่เกี่ยวข้องกับการผสมผสาน ความรู้และทรัพยากรจากทุกด้านของสังคม NPG ถือเป็นแนวคิดสำคัญในการปรับการบริหาร รัฐกิจในยุคปัจจุบันให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่เร่งด่วนมากขึ้น ในศตวรรษที่ 21 ธรรมาภิบาลแนวใหม่เป็นแนวคิดที่เจริญเติบโตขึ้นเนื่องจากกระแสของ สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างหลากหลายและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สภาวะแวดล้อม ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและเกี่ยวข้องกับตัวแสดงจำนวนมาก การจัดการภาครัฐในแบบเดิม ๆ ที่เคยปฏิบัติกันอาจจะไม่สามารถตอบสนองต่อการ แก้ไขปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปได้แนวคิด NPG จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ในหลาย ๆ ระดับของการ จัดการปกครองทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น (Osborne, 2010) มุมมองใน การวิเคราะห์ธรรมาภิบาลแนวใหม่ (NPG) จำแนกออกเป็น 5 รูปแบบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การจัดการปกครองในรูปแบบของสังคม-การเมือง (Socio-Political Governance)

การจัดการปกครองในรูปแบบของสังคม-การเมือง (Socio-Political Governance) หมายถึง กระบวนการทางการเมืองและการบริหารที่ส่งผลต่อด้านสังคมและการเมืองของ ประชาชนในวงกว้าง หลักการและวิธีการบริหารจัดการในด้านนี้มักส่งผลต่อการจัดการ ทรัพยากรทางสังคมและการแบ่งแยกอำนาจในสังคม เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย สาธารณะที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนจากทุกชนชั้นของสังคม การบริหารการเมืองที่มีมิติทางสังคม และการเมืองนี้สามารถมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจได้ สิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ยัง อาจส่งผลกระทบต่อความสามัคคีทางสังคมและความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงทรัพยากรและ โอกาสในสังคม การวิเคราะห์และปฏิบัติการบริหารการเมืองให้สอดคล้องกับมิติทางสังคมนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสังคมที่ยั่งยืนและสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับพลเมืองทุกคนในสังคม

การจัดการปกครองในรูปแบบของสังคม-การเมือง (Socio-Political Governance) เป็นวิธีการที่ระบบสังคมและการเมืองได้ตอบและควบคุมสังคม โดยเกี่ยวข้องกับบทบาทของความร่วมมือ ความขัดแย้ง และแนวปฏิบัติทางสังคมในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการตอบสนองความต้องการของสังคม (Sarkki, et. 2022; Moulaert, 2022) ธรรมนูญที่เชื่อมโยงจากด้านล่างซึ่งสามารถบรรลุได้ผ่านการทำงานร่วมกันหรือความขัดแย้ง ถูกมองว่าเป็นรูปแบบสำคัญของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้บรรลุการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง (Hu, 2022) การปกครองของประเทศ เช่น จีน มีบทบาทสำคัญในการสร้างระบบวาทกรรมภายนอกและส่งเสริมความเข้าใจในวาทกรรมของตน (N'djibio & Sylla, 2021) กรอบทางทฤษฎี เช่น ทฤษฎีธรรมนูญ มีอิทธิพลต่อธรรมนูญทางการเมืองในแอฟริการวมถึงเบนิน และได้รับอิทธิพลจากแนวปฏิบัติจากผู้ถือหุ้น หุ่นส่วน และแนวทางการรับรู้ (König, 2020) ธรรมนูญแบบอัลกอริทึม ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ของการขับเคลื่อนสังคม ถูกเปรียบเทียบกับเลวีอาธานของโทมัส ฮอบส์ โดยเน้นย้ำถึงความคล้ายคลึงกันในลักษณะที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองและความจำเป็นในการปฏิบัติตามและไม่มีการโต้แย้ง

ดังนั้นการบริหารการเมืองที่มีมิติสังคม-การเมืองนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบทั้งกำหนดนโยบายที่กระทบต่อประชาชนและดำเนินงานในระดับนโยบายสาธารณะ เป้าหมายคือการสร้างสังคมที่ยุติธรรมและเท่าเทียมกัน โดยเผยแพร่ข้อมูลและเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง การควบคุมการใช้อำนาจขององค์กรของรัฐและผู้บริหารเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมีบทบาทสำคัญในการบริหารการเมืองที่มีมิติทางสังคมและการเมือง รวมถึงการสร้างโครงสร้างทางกฎหมายและนโยบายที่ส่งผลดีต่อสังคมและลดความแตกแยกทางสังคมในทุกด้าน

2. การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance)

การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance) หมายถึง กระบวนการและโครงสร้างการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การนำไปปฏิบัติ และการนำเสนอแนะนโยบายสาธารณะ การบริหารนโยบายสาธารณะนี้มีหลายขั้นตอนซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญในการสร้างนโยบายที่มีประสิทธิภาพซึ่งส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในสังคม กระบวนการนี้รวมถึงการวางแผน การออกแบบ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินนโยบาย โดยเฉพาะการวางแผนนโยบายใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการติดตามการดำเนินการเพื่อพิจารณาว่านโยบายที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามที่ตั้งใจไว้หรือไม่

การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance) เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การวิเคราะห์ และกระบวนการตัดสินใจของนโยบายสาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลที่ดีและผลลัพธ์เชิงบวกสำหรับพลเมืองโครงสร้างและกระบวนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามนโยบายสาธารณะ ในขณะที่นโยบายที่ออกแบบมาอย่างดีสามารถส่งเสริมความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วม (Sun, et al, 2023) การกระจายอำนาจเป็นส่วนสำคัญของการกำกับดูแลนโยบายสาธารณะ เนื่องจากช่วยเพิ่มความโปร่งใสในท้องถิ่นและการตัดสินใจที่ปรับให้เหมาะสม ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มการตอบสนองในท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของพลเมือง (Ahmad Dar, et al, 2022) อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจจำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ การออกแบบสถาบัน และการติดตามผลเพื่อให้มั่นใจถึงผลลัพธ์ที่เท่าเทียมกัน (Smorgunov, 2022) การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญในการประเมินนโยบาย โดยระดับการมีส่วนร่วมที่สูงขึ้นจะสัมพันธ์กับการประเมินเชิงอัตวิสัยเชิงบวกมากขึ้น (Ababakr, 2022) ผู้กำหนดนโยบายยังต้องพิจารณากลยุทธ์การปฏิรูป เช่น การกระจายอำนาจการบริการสาธารณะ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และการวางแผนผลลัพธ์เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลที่ดี วิวัฒนาการของการบริหารราชการได้นำไปสู่แนวคิดของธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance) ซึ่งเน้นการรวมพลเมืองและสมาคมของพวกเขาไว้ในกระบวนการบริหาร การเกิดขึ้นของนโยบายสาธารณะระดับโลกได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่เพิ่มขึ้นขององค์กรและสถาบันระหว่างประเทศ และมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลระดับโลก

ดังนั้นการจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance) ในปัจจุบันมีความซับซ้อนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ยังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการตัดสินใจและการดำเนินการในด้านนโยบายต่างๆ เป็นระบบและสร้างผลลัพธ์ที่ดีต่อสังคม ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการนโยบายสาธารณะอาจช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายสาธารณะให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการรับมือกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงในสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคต

3. การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (Administrative Governance)

การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (Administrative Governance) เป็นแนวคิดการบริหารที่เน้นการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการบริหารราชการในรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน แนวคิดธรรมาภิบาลใหม่มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบริหารเพิ่มเติม การให้บริการของรัฐที่มีประสิทธิภาพในด้านการบริหารการปกครองบ่งบอกถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมาภิบาลทางการบริหารหมายถึงระบบการบริหารที่มอบหมายอำนาจและหน้าที่ของรัฐให้กับหน่วยงานบริหารเพื่อทำหน้าที่ของรัฐบาลในสังคมสมัยใหม่ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับหน่วยงานบริหารที่จะต้องดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจที่สร้างขึ้นโดยกฎหมายที่บังคับใช้และไม่ละเมิดหน้าที่ของตน (Surya, 2023) แนวคิดของการกำกับดูแลนั้นกว้างและสามารถนิยามได้ว่าเป็นการควบคุมโดยรวมของข้อเท็จจริงทางสังคมและความสัมพันธ์ผ่านการประสานงานในรูปแบบต่างๆ เช่น ลำดับชั้น การเจรจาต่อรอง เครือข่าย และการแข่งขัน (Ilo, 2022) การเปลี่ยนมุมมองจากการควบคุมไปสู่การกำกับดูแลได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการของกฎหมายปกครอง โดยมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจและการควบคุมโครงสร้างการกำกับดูแล (Kasdan, 2022) ธรรมาภิบาลยังเชื่อมโยงกับการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างคุณภาพการกำกับดูแลและมาตรการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการบรรเทาและการเตรียมพร้อม (Dupuy & Defacqz, 2022) มีการศึกษาธรรมาภิบาลร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างประชาธิปไตยและความชอบธรรม โดยดึงมาจากวรรณกรรมเกี่ยวกับภาระการบริหารและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (Administrative Governance) นำเสนอแนวคิดการบริหารราชการที่เน้นการควบคุมและบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐไปในทิศทางที่เน้นความโปร่งใสและความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อสร้างการบริหารสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ รวมถึงการนำเข้าแนวคิดและเครื่องมือจากภาคเอกชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะและการจัดการทรัพยากรภาครัฐ อีกทั้งยังเน้นการควบคุมและตรวจสอบความโปร่งใสและการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบาย

เพื่อรับประกันความน่าเชื่อถือของการบริการภาครัฐและตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4. การจัดการปกครองในรูปแบบของระบบสัญญา (Contract Governance)

การจัดการปกครองในรูปแบบของระบบสัญญา (Contract Governance) เป็นแนวคิดการบริหารที่เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมสัญญาระหว่างภาครัฐและเอกชนในรูปแบบใหม่ของการบริหารราชการที่เน้นความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด New Public Governance ที่ระบุว่าการบริหารรัฐไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างของรัฐเพียงอย่างเดียว แต่หลักการบริหารจัดการและเครื่องมือจากภาคเอกชนก็สามารถนำมาช่วยสร้างนโยบายและการปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ ในกรณีของ Contract Governance สัญญาจะใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดขอบเขตและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ในกระบวนการตัดสินใจและการบริหารราชการ เพื่อสร้างความร่วมมือและความโปร่งใสในการดำเนินงานภาครัฐ

ระบบสัญญา (Contract Governance) หมายถึง การจัดการและการกำกับดูแลสัญญาในบริบทต่างๆ โดยเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโครงสร้างและกลไกการกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการสัญญาและการระงับข้อพิพาทมีประสิทธิภาพ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าลักษณะของการกำกับดูแลตามสัญญาสำหรับข้อพิพาทนั้นรวมถึงโครงสร้างการกำกับดูแลที่เข้มงวดและกลไกการกำกับดูแลที่ยืดหยุ่น (Tang & Li, 2023) ลักษณะเฉพาะของภูมิภาคสามารถมีอิทธิพลต่อการจัดลำดับความสำคัญของทักษะการกำกับดูแลสัญญาบางอย่างในการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และทักษะต่างๆ เช่น การจัดการโครงการ การออกแบบสัญญา การเจรจา การจัดการประสิทธิภาพ และการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการสัญญาที่ประสบความสำเร็จในโครงการ PPP (Umar, et al, 2023) การกำกับดูแลสัญญายังมีบทบาทในการสร้างความร่วมมือในชุมชนเสมือน โดยมีความเป็นเจ้าของทางจิตวิทยาทำหน้าที่เป็นผู้ดูแล การเป็นเจ้าของและอัตลักษณ์ตนเองได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากการกำกับดูแลสัญญา ซึ่งนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มร่วมกัน (Wu, et al, 2023) ในสถาบันทางเศรษฐกิจกิจกรรมที่เน้นสัญญาสามารถส่งเสริมความหลากหลายและการรวมตัวกันของกลุ่มทางสังคมและการเมืองในโอกาสทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลมอบให้ (Mousseau, 2023) ในการกำกับดูแลพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) การใช้สัญญาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพใน

การปรับปรุงธรรมาภิบาลและจัดการกับการตอบสนองของท้องถิ่นต่อนโยบายการคุ้มครอง (Muccitelli, et al, 2023)

การจัดการปกครองในรูปแบบของระบบสัญญา (Contract Governance) จึงเป็นการสร้างความยืดหยุ่นและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อเสริมสร้างนโยบายและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แนวคิดนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการแก้ปัญหาสังคมที่ซับซ้อนและการปฏิบัติที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การจัดซื้อจัดจ้างบริการสาธารณะของเอกชน การสร้างโครงการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อพัฒนาพื้นที่หรือบริหารจัดการโครงการภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้รับเหมา การบริหารสัญญาประเภทนี้เป็นส่วนหนึ่งของการใช้หลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลและเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อสร้างผลลัพธ์เชิงบวกให้กับสังคมและประชาชนทุกคนในระดับสังคม

5. การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance)

การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance) เป็นแนวคิดการบริหารที่เน้นความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ในกระบวนการบริหารรัฐกิจและการตัดสินใจ แนวคิดนี้กำหนดให้การบริหารราชการไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว แต่องค์กรภาคเอกชนและภาคที่สามอาจมีบทบาทและให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาสาธารณะและการดำเนินงานของรัฐ

การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance) หมายถึงการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้มีบทบาทในเครือข่ายความร่วมมือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มันเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและความเป็นอิสระ โดยที่โครงสร้างการกำกับดูแลเป็นแนวทางในกิจกรรมของเครือข่าย ในขณะเดียวกันก็รับประกันการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของของสมาชิก (Yi & Yuan, 2023) การกำกับดูแลเครือข่ายมีความสำคัญในด้านนโยบายต่างๆ รวมถึงพลังงานสะอาด การตอบสนองต่อภัยพิบัติ และการศึกษา ในบริบทของนโยบายพลังงานสะอาด ผู้มีบทบาทมีส่วนร่วมในกิจกรรมเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงาน ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งเครือข่ายนโยบายระดับชาติ (Agustian, et al, 2023) ในการตอบสนองต่อภัยพิบัติ การกำกับดูแลเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการประสานงานความพยายามระหว่างองค์กร และรับประกันการนำนโยบายการตอบสนองไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (Vizzoto & Verschoore, 2022) ในทำนองเดียวกัน ในภาคการศึกษา การกำกับดูแลเครือข่ายได้พัฒนาในประเทศจีน โดยผสมผสานผู้มีบทบาทต่อฟว่งในขณะที่ยังคงรักษาอำนาจรัฐส่วนกลางเหนือการกำกับดูแลการศึกษา (Kapucu, et al, 2022)

โดยรวมแล้วการกำกับดูแลเครือข่ายอำนวยความสะดวกในการทำงานร่วมกัน การแบ่งปันข้อมูล และการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างนักแสดง ช่วยให้สามารถดำเนินนโยบายและส่งมอบบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในการจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance) เครือข่ายจะถูกสร้างขึ้นที่ประกอบด้วยหน่วยงานหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการบริหารสาธารณะ การควบคุมและการตัดสินใจมักกระจายไปในหลายระดับ และองค์กรต่างๆ ก็มีบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน การสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญในการปรับตัวและการรับมือกับความท้าทายและปัญหาทางสังคมและการบริหารในปัจจุบัน แนวคิดการกำกับดูแลเครือข่ายตระหนักดีว่ารูปแบบการกำกับดูแลนี้มีความซับซ้อนและมีความต้องการสูง ความสม่ำเสมอและการควบคุมที่ดีเพื่อให้เครือข่ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลลัพธ์เชิงบวกให้กับสังคมและประชาชนทุกคนในระดับสังคม

องค์ประกอบของธรรมาภิบาล
แนวใหม่

- 1. การจัดการปกครองในรูปแบบของสังคม-การเมือง (Socio-Political Governance)
- 2. การจัดการปกครองในรูปแบบนโยบายสาธารณะ (Public Policy Governance)
- 3. การจัดการปกครองในรูปแบบของการบริหารราชการ (Administrative Governance)
- 4. การจัดการปกครองในรูปแบบของระบบสัญญา (Contract Governance)
- 5. การจัดการปกครองในรูปแบบของเครือข่าย (Network Governance)

แผนภาพที่ 1 องค์ประกอบของธรรมาภิบาลแนวใหม่

การประยุกต์ใช้เครื่องมือจากแนวคิดธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance)

การนำแนวคิด NPG มาประยุกต์ใช้ในการจัดการว่าเป็นการส่งเสริมให้ท้องถิ่นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และเพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดการภาครัฐในระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อไป (Cheema, 2005) สำหรับเครื่องมือการจัดการจากแนวคิดธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public

Governance) ได้แก่ การจ้างบริการสาธารณะ การสร้างเครือข่าย การสร้างกลไกการมีส่วนร่วมของพลเมือง และการใช้มาตรฐานคุณภาพและเครื่องมือความยั่งยืนสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Andrikopoulos & Ifanti, 2020; Sahin, 2014) เครื่องมือเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดการกับปัญหานโยบายสาธารณะร่วมสมัยที่กระจุกกระจายและซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ เช่น บริษัทเอกชน องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และประชาชนในการกำหนดนโยบายและการดำเนินการ (Gnan, et al, 2013) พวกเขายังมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพการกำกับดูแลกิจการในสาธารณูปโภคท้องถิ่น (LPU) โดยการขยายการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Kowalczyk & Jakubczak, 2014) การนำมาตรฐานคุณภาพและเครื่องมือด้านความยั่งยืนมาใช้อำนวยความสะดวกในการเจรจาระหว่าง LPU และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยนำเสนอพฤติกรรมองค์กรรูปแบบใหม่ในกระบวนการตัดสินใจ (Pyper, 2015) เครื่องมือเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance) ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีบทบาทที่แตกต่างกัน ดังกล่าวผู้เขียนได้จำแนกเครื่องมือทางการบริหารที่เหมาะสมภาคใต้กระบวนการทัศน์ธรรมาภิบาลแนวใหม่ ดังนี้

1. การบริหารร่วมมือ (Collaborative Governance) เครื่องมือนี้เน้นการร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ภาคเอกชนและประชาชน มีการร่วมมือและทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณะที่ซับซ้อนและประสบความสำเร็จในวัตถุประสงค์ที่ร่วมกัน การบริหารร่วมมือช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากมุมมองและทรัพยากรที่หลากหลายเพื่อหาวิธีแก้ไขอย่างสร้างสรรค์

“การจัดการร่วมมือ (Collaborative Governance)” เป็นแนวคิดการบริหารสาธารณะที่เน้นความร่วมมือระหว่างหลายฝ่ายในการแก้ปัญหาหรือดำเนินงานภาครัฐ โดยไม่จำกัดเฉพาะภาครัฐเท่านั้น ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และสังคมสาธารณะเพื่อหาแนวทางแก้ไขสถานการณ์หรือแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน แนวคิดนี้อาจเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะทำงานร่วม คณะกรรมการ หรือคณะทำงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนานโยบายสาธารณะ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายจากภาคเอกชนและสังคมสาธารณะในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล แนวคิดของการจัดการร่วมกันส่งเสริมความโปร่งใส ความรับผิดชอบและความสามารถในการหารือและแก้ไขข้อขัดแย้งทางแพ่งกันเอง

การจัดการร่วมมือนีมีเป้าหมายสำคัญคือการหาวิธีแก้ปัญหาที่ยากหรือแก้ไขปัญหที่ภาครัฐหรือเอกชนไม่สามารถแก้ไขได้เพียงอย่างเดียว การรวบรวมความรู้และทรัพยากรที่หลากหลายทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในประเด็นนี้ และช่วยสร้างความไว้วางใจระหว่างฝ่ายต่างๆ และประชาชน นอกจากนี้ การจัดการร่วมกันยังใช้เครื่องมือและกระบวนการบริหารสาธารณะที่ช่วยในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถปรับปรุงกระบวนการทำงานร่วมกันและการทำงานร่วมกันต่อไปได้ ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology (ICT) การใช้เครื่องมือ ICT เป็นสิ่งสำคัญในธรรมาภิบาลแนวใหม่ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการแชร์ข้อมูล การใช้เครื่องมือ ICT ช่วยเพิ่มความโปร่งใส ความเป็นไปได้ และความสะดวกในการบริหารราชการของรัฐบาล

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการจัดการเป็นกระบวนการที่มีผลกระทบอย่างมากในการปรับปรุงความเป็นไปได้และประสิทธิภาพของการบริหารภาครัฐทั้งภาครัฐและเอกชน การใช้ ICT ช่วยให้ระบบการจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยการทำงานร่วมกันอย่างรวดเร็ว ส่งข้อมูลได้รวดเร็วและปรับปรุงกระบวนการตามความต้องการในปัจจุบัน เช่น การใช้ระบบจัดการข้อมูลที่เชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ซึ่ง ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความเป็นไปได้ในการตัดสินใจ

นอกจากนี้ ICT ยังช่วยเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการบริหารรัฐกิจอีกด้วย โดยการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะและรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสาธารณะและส่งเสริมความรับผิดชอบของภาครัฐต่อประชาชน ระบบการชำระเงินออนไลน์และบริการอื่น ๆ ที่ใช้ ICT ยังช่วยเพิ่มความสะดวกในการทำธุรกรรมกับภาครัฐหรือเอกชนอีกด้วย ไอซีทียังมีบทบาทสำคัญในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ทำให้สามารถวิเคราะห์และจัดการทรัพยากรและนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่ (New Policy and Regulation Development) การบริหารรัฐบาลแนวใหม่สนับสนุนการพัฒนา นโยบายและข้อกำหนดที่เน้นการร่วมมือและความโปร่งใส นโยบายเหล่านี้มักเข้าร่วมส่วนสมาชิกในกระบวนการตัดสินใจโดยมีส่วนร่วมของผู้ส่งเสริม ทำให้นโยบายและข้อกำหนดมีการสร้างขึ้นโดยการร่วมมือระหว่างหลายฝ่าย และให้โอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการตัดสินใจ

การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่ (New Policy and Regulation Development) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารสาธารณะเพื่อปรับเปลี่ยนและปรับปรุง ทรัพยากร โครงสร้าง และกระบวนการในระดับรัฐบาลเพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงและความต้องการใหม่ในสังคม การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่มักมีการปรึกษาหารือร่วมกับส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงการนำข้อมูลและข้อมูลที่เป็นหลักฐานเข้ามาในกระบวนการตัดสินใจ นโยบายและข้อกำหนดใหม่มักมีวัตถุประสงค์ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับการลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการส่งเสริมความเท่าเทียมและความยุติธรรมในสังคม

การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่มีความสำคัญในการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา และการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในสังคมและเศรษฐกิจ มันช่วยให้รัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองต่อโอกาสใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่นั้นควรถือหลักความโปร่งใส ประชาธิปไตย และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเป็นหลัก และควรสร้างรายละเอียดและข้อกำหนดที่ชัดเจนเพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงในการให้บริการแก่ประชาชนและสนับสนุนการเติบโตและพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในระยะยาว

4. การบริหารและการประเมินประสิทธิภาพ (Performance Management and Evaluation) เครื่องมือการบริหารและการประเมินประสิทธิภาพช่วยให้หน่วยงานของรัฐบาลประเมินความประสบความสำเร็จในการบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ ส่วนเครื่องมือเหล่านี้รวมถึงตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดสำคัญ (KPIs) และกรอบการประเมินที่ช่วยให้มีการปรับปรุงและความรับผิดชอบ

"การบริหารและการประเมินประสิทธิภาพ (Performance Management and Evaluation) เพื่อการบริหารสาธารณะ" เป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารราชการที่มุ่งเน้นการติดตาม วัดผล และประเมินผลงานและการดำเนินงานของหน่วยงานหรือรัฐบาลในการให้บริการแก่ประชาชน กระบวนการนี้มุ่งสู่การตรวจสอบความสอดคล้องของผลงานกับเป้าหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนโยบายและโปรแกรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อสังคมและเศรษฐกิจ การบริหารและการประเมินประสิทธิภาพช่วยให้รัฐบาลหรือหน่วยงานต่าง ๆ สามารถทำการปรับปรุงตามความต้องการและข้อมูลที่ได้รับอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ในการบริหารราชการ

การบริหารและการประเมินประสิทธิผลยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างโปรแกรมและนโยบายที่มีการส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในสังคม มันช่วยให้รัฐบาลสามารถรับรู้ปัญหาและความต้องการของประชาชน และปรับปรุงนโยบายและโปรแกรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น การบริหารและการประเมินประสิทธิผลให้ข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดลำดับความสำคัญของโครงการและนโยบาย นอกจากนี้ การติดตามและวัดผลยังช่วยให้รัฐบาลสามารถสื่อสารผลงานและความสำเร็จให้กับประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอย่างมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือในการบริหารราชการของตน

5. พันธกิจสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Citizen Engagement and Participation) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นส่วนสำคัญในธรรมาภิบาลแนวใหม่ การมีส่วนร่วมของประชาชนเริ่มต้นจากการจัดประชุมสาธารณะ การสร้างพื้นที่ออนไลน์ และโครงการสร้างสัมมนาในชุมชน การมีส่วนร่วมเหล่านี้มีจุดประสงค์ในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและเพิ่มความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและความชอบของประชาชน

"พันธกิจสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Citizen Engagement and Participation)" เป็นหลักการที่สำคัญในการบริหารสาธารณะที่เน้นความสำคัญของการเปิดโอกาสให้กับประชาชนในกระบวนการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการรับรู้ การวางแผน และการดำเนินงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีหลายรูปแบบ เช่น การร่วมกับกลุ่มชุมชนในการดำเนินโครงการหรือการตัดสินใจที่ส่งผลต่อชุมชนนั้น ๆ การให้ข้อมูลและความโปร่งใสในกระบวนการตัดสินใจ และการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน เพื่อให้การบริหารสาธารณะมีความเป็นธรรม มีความโปร่งใส และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

การพัฒนาพันธกิจสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยสร้างความเชื่อมโยงและความเข้าใจระหว่างรัฐบาลและประชาชน มันช่วยในการสร้างความรับผิดชอบและความเข้าใจในการบริหารราชการและการตัดสินใจของรัฐบาล นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนยังช่วยในการปรับปรุงนโยบายและโปรแกรมต่าง ๆ ให้ตอบสนองต่อความต้องการและความจำเป็นของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ มันเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลและกลุ่มประชาชนในกระบวนการพัฒนาสังคมและการสร้างสังคมที่ยั่งยืนและเชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ความโปร่งใสและกลไกความรับผิดชอบ (Transparency and Accountability Mechanisms) ธรรมนูญบาลแนวใหม่เน้นความโปร่งใสผ่านเครื่องมืออย่างเปิดเผยข้อมูล รายงานสาธารณะ และการเปิดเผยข้อมูลการเงิน กลไกความรับผิดชอบรวมถึงการตรวจสอบ อิสระ สำนักงานผู้กำกับดูแล และคณะกรรมการดูแลที่ทำให้หน่วยงานของรัฐบาลรับผิดชอบต่อ การกระทำของพวกเขา

"ความโปร่งใสและกลไกความรับผิดชอบ (Transparency and Accountability Mechanisms)" เป็นส่วนสำคัญในการบริหารสาธารณะที่มุ่งเน้นความโปร่งใสและการบังคับใช้ ความรับผิดชอบจากภาครัฐ ความโปร่งใส หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลและข้อมูลที่เป็น สารสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานและการตัดสินใจของรัฐบาลให้กับประชาชนและผู้มีส่วนได้ เสีย การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ และการให้ความ คิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ นอกจากนี้ มีการติดตามและการสอบสวนความรับผิดชอบในการ ดำเนินงานของรัฐบาล ที่มุ่งเน้นให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อประชาชนและสังคม ซึ่งมีการ ควบคุมการใช้งบประมาณ การดำเนินการ และผลงานที่ผลิตขึ้นจากเงินภาษีของประชาชน

ความโปร่งใสและกลไกความรับผิดชอบช่วยสร้างความน่าเชื่อถือในรัฐบาลและการ บริหารราชการ มันสร้างมาตรฐานสำหรับการบริหารราชการที่ดีและประสิทธิภาพ และสร้าง สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความโปร่งใส การชี้ชัดของรัฐบาล และการตั้งคำถามจากสื่อและ ประชาชน การบังคับใช้ความรับผิดชอบทำให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อผลงานและการ ดำเนินงานของตน และต้องมีการใช้กฎหมายและกลไกต่าง ๆ เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาและ การละเมิดความรับผิดชอบในการบริหารราชการ ความโปร่งใสและความรับผิดชอบเป็นส่วน สำคัญในการสร้างรัฐบาลที่มีความน่าเชื่อถือและสร้างประสิทธิผลในการบริหารราชการ

7. การบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบ (Network Governance) เครื่องมือนี้เกี่ยวข้อง กับการสร้างเครือข่ายขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาทางสังคม การ บริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบเน้นความปรากฏตัวของผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายในการให้บริการ สาธารณะและการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน

การบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบ (Network Governance) เป็นแนวคิดและกลไกใน การบริหารสาธารณะที่เน้นการสร้างเครือข่ายหรือระบบที่รวบรวมหน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย ต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นหน่วยงานราชการเพียงอย่างเดียว แนวคิดนี้มุ่งเน้นความสำคัญ ของความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาหรือ สร้างโอกาสในสังคมและเศรษฐกิจ ระบบเชื่อมโยงนี้ส่งผลให้มีการแบ่งหน้าที่และความ

รับผิดชอบที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และสามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนและมีลักษณะหลายมิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบ ความสำเร็จของการบริหารราชการไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหนึ่ง ๆ เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับความร่วมมือและการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสียที่มีผลต่อกลุ่มหรือชุมชนใหญ่ขึ้น การบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบมีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนเช่นปัญหาสิ่งแวดล้อม การสุขภาพ และการศึกษา และยังช่วยสร้างความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในสังคมและเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

8. การบริหารแบบปรับตัว (Adaptive Management) ในสถานะที่เปลี่ยนแปลงได้มาก เครื่องมือการบริหารแบบปรับตัวมีการใช้เพื่อปรับนโยบายและโปรแกรมตามข้อมูลตอบรับและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มันช่วยให้รัฐบาลยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง

"การบริหารแบบปรับตัว (Adaptive Management)" เป็นแนวคิดในการบริหารสาธารณะที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และการปรับปรุงในขณะดำเนินงาน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้เกิดปัญหาหรือวิกฤติในการบริหารราชการ แนวคิดนี้ระบุว่าการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่แค่การวางแผนและดำเนินงานตามแผนอย่างเคร่งครัด แต่เป็นการตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องขึ้นอย่างใกล้ชิดกับปัญหาและบทเรียนที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน แนวคิดการบริหารแบบปรับตัวส่งผลให้มีการรับฟังและการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าใจสถานการณ์และผลกระทบของนโยบายหรือโปรแกรมต่าง ๆ และปรับปรุงกิจกรรมตามความเร็วและความเหมาะสม

การบริหารแบบปรับตัวมีความสำคัญในสถานะที่มีความไม่แน่นอนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัจจัยสังคม และเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การบริหารแบบปรับตัวช่วยให้หน่วยงานหรือรัฐบาลสามารถทำการปรับปรุงและการดำเนินงานในระหว่างที่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้น มันส่งผลให้การบริหารราชการมีความยืดหยุ่นและความสามารถในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประสิทธิผล

9. การปรับปรุงการจัดซื้อและการจัดหา (Contracting and Procurement Reforms) การบริหารรัฐบาลแนวใหม่มีการรวมการปฏิรูปวิธีการรัฐบาลจัดซื้อและจัดหาสินค้าและบริการ

การปฏิรูปนี้มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มการแข่งขัน ความโปร่งใส และความยุติธรรมในกระบวนการจัดหา

การปรับปรุงการจัดซื้อและการจัดหา (Contracting and Procurement Reforms) เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงวิธีการรับบริการหรือผลิตภัณฑ์จากภาคเอกชนหรือบริษัทเอกชนที่รับการสั่งซื้อจากหน่วยงานราชการ โดยมีเป้าหมายหลักคือเพิ่มความเป็นธรรมและความโปร่งใสในกระบวนการจัดหาและการสั่งซื้อ และลดความเสี่ยงทางการเงินและการทุจริตในการทำธุรกิจกับภาครัฐ การปรับปรุงนี้อาจเกี่ยวข้องกับการแก้ไขกฎหมายและข้อกำหนดการจัดซื้อ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการ การเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการท้องถิ่นและการให้ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อให้สามารถตรวจสอบและติดตามการจัดซื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ

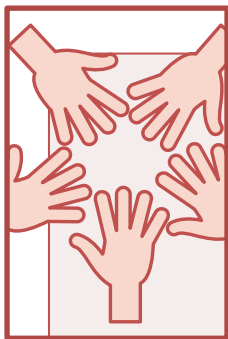
การปรับปรุงการจัดซื้อและการจัดหาที่มีประสิทธิผลในการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารราชการ และการเพิ่มความน่าเชื่อถือในกระบวนการจัดหาสินค้าและบริการ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างโอกาสให้กับภาครัฐและภาคเอกชนที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการ การปรับปรุงในการจัดซื้อและการจัดหามีความสำคัญในการสร้างรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส และให้ผลการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสูงในการให้บริการแก่ประชาชน

10. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) เครื่องมือการประเมินและการบริหารความเสี่ยงช่วยรัฐบาลระบุและลดความเสี่ยงที่เป็นไปได้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและโปรแกรมของรัฐบาล นี้ช่วยให้การกระทำของรัฐบาลมีข้อมูลฐานที่เหมาะสมและลดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์

"การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)" เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ ประเมิน และจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการบริหารราชการหรือการดำเนินงานของรัฐบาล ความเสี่ยงที่พบในการบริหารสาธารณะอาจมาจากหลายแหล่ง เช่น ความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางนโยบาย ความเสี่ยงทางสังคม หรือความเสี่ยงทางภัยธรรมชาติ กระบวนการนี้มุ่งเน้นการตรวจสอบและการวางแผนในการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านี้ โดยการระบุความเสี่ยง การประเมินความรุนแรงของความเสี่ยง และการพัฒนากลยุทธ์หรือมาตรการในการจัดการกับความเสี่ยงนั้น เพื่อลดความเสี่ยงให้เกิดขึ้นเท่าที่จะเป็นไปได้หรือเพื่อให้รับมือกับความเสี่ยงในกรณีที่เกิดขึ้น

การบริหารความเสี่ยงมีความสำคัญในการบริหารราชการเพื่อให้รัฐบาลสามารถตั้งเป้าหมายและดำเนินงานอย่างมั่นคงและมั่นใจได้ นอกจากนี้ มันยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปรับปรุงการบริหารราชการ โดยการเรียนรู้จากความผิดพลาดและปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในอนาคต การบริหารความเสี่ยงช่วยให้รัฐบาลหรือหน่วยงานต่าง ๆ สามารถรักษาความน่าเชื่อถือและความเป็นธรรมในการบริหารราชการ และส่งผลให้มีการใช้งบประมาณและทรัพยากรในการบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ

เครื่องมือเหล่านี้รวมกันแทนการเปลี่ยนแปลงในการบริหารราชการของรัฐบาลในทิศทางที่มีการร่วมมือ การโปร่งใส และการให้บริการสาธารณะที่ให้บริการแก่ประชาชนในทางที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์มากขึ้น

การประยุกต์ใช้เครื่องมือจากแนวคิดธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance)

- 1. การบริหารร่วมมือ (Collaborative Governance)
- 2. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology (ICT))
- 3. การพัฒนานโยบายและข้อกำหนดใหม่ (New Policy and Regulation Development)
- 4. การบริหารและการประเมินประสิทธิภาพ (Performance Management and Evaluation)
- 5. การมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมของประชาชน (Citizen Engagement and Participation)
- 6. ความโปร่งใสและกลไกความรับผิดชอบ (Transparency and Accountability Mechanisms)
- 7. การบริหารด้วยการเชื่อมโยงระบบ (Network Governance)
- 8. การบริหารแบบปรับตัว (Adaptive Management)
- 9. การปรับปรุงการจัดซื้อและการจัดหา (Contracting and Procurement Reforms)
- 10. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

แผนภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการประยุกต์ใช้เครื่องมือจากแนวคิดธรรมาภิบาลแนวใหม่ (New Public Governance)

สรุป

กระบวนการธรรมาภิบาลใหม่เป็นแนวคิดการบริหารสาธารณะที่เน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในกระบวนการบริหารรัฐกิจและการพัฒนานโยบายสาธารณะ กระบวนการนี้เน้นการใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ที่เน้นความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นไปได้ในการบริหารราชการ แนวคิดนี้สนับสนุนการพัฒนานโยบายและกฎระเบียบใหม่โดยความร่วมมือระหว่างผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องและให้สิทธิประชาชนใน

กระบวนการตัดสินใจ เพื่อสร้างระบบการบริหารราชการที่เป็นระบบ โปร่งใส และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและสมาชิกในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- Ababakr, A. (2022). Global Public Policy and the Concept of Global Governance. *Journal of political science and international relations*, 5(1), 38-38. doi: 10.11648/j.jpsir.20220501.15
- Agustian, D.M., Patiung, M., Rembu, Y., Nur, M.J., & Ode, S. (2023). Network governance dalam implementasi kebijakan ketahanan pangan. *Jurnal Kebijakan Publik*, 14(1), 63-63. doi: 10.31258/jkp.v14i1.8225
- Ahmad Dar, S., & Ahmad Wani, F. (2022). Public Policy Management and Good Governance: Challenges and the Way Forward. *Asian Journal of Economics, Business and Accounting*, 22(9), 27-36. <https://doi.org/10.9734/ajeba/2022/v22i930593>
- Andrikopoulos, V.P., & Ifanti, A.A. (2020). New Public Management and Governance: Quo Vadis?. *Journal of Public Administration and Governance*, 10(3):430-442. doi: 10.5296/JPAG.V10I3.17494
- Chamaram, S., et al. (2017). PUBLIC ADMINISTRATION ACCORDING TO ORGANIZATIONAL THEORY: PUBLIC ADMINISTRATION, NEW PUBLIC MANAGEMENT AND NEW PUBLIC GOVERNANCE. *Journal of Buddhist Studies Vanam Dongrak*, 4(1), 52-70. Retrieved from https://so06.tci-thaijo.org/index.php/Vanam_434/article/view/247574
- Cheema, G. S. (2005). From Public Administration to Governance: The Paradigm Shift in the Link between Government and Citizens. A paper presented at the 6th Global Forum on Reinventing Government towards Participatory and Transparent Governance on 24-27 May 2005, Seoul, Republic of Korea

- Dupuy, C., & Defacqz, S. (2022). Citizens and the legitimacy outcomes of collaborative governance An administrative burden perspective, *Public Management Review*, 24 (5), 752-772, DOI: 10.1080/14719037.2021.2000254
- Gnan, L., Hinna, A., Monteduro, F., & Scarozza, D. (2013). Corporate governance and management practices: stakeholder involvement, quality and sustainability tools adoption. *Journal of Management & Governance*, 17(4):907-937. doi: 10.1007/S10997-011-9201-6
- Hu, J. (2022). Translating Xi Jinping: The Governance of China (Vol. III): A Socio-semiotic Approach. *Frontiers in Humanities and Social Sciences*, 2(10), 221-234. doi: 10.54691/fhss.v2i10.2482
- Ilo, B.O. (2022). Functions, Theories and Practice of Administrative Law In Contemporary Governance. *Administrative and Environmental Law Review*, 3(1), 53-66. doi: 10.25041/aclr.v3i1.2492
- Kapucu, N., Okhai, R., & Hu, Q. (2022). Network Governance for Coordinated Disaster Response. *Public Administration Quarterly*, 46(4), 309-333. doi: 10.37808/paq.46.4.2
- Kasdan, D.O. (2022), "Governance quality, administrative values and disaster risk management", *Disaster Prevention and Management*, 31 (4), 349-360. <https://doi.org/10.1108/DPM-09-2021-0252>
- König, P.D. (2020). Dissecting the Algorithmic Leviathan: On the Socio-Political Anatomy of Algorithmic Governance. *Philosophy & Technology*, 33(3), 467-485. doi: 10.1007/S13347-019-00363-W
- Kowalczyk, P., & Jakubczak, P. (2014). New Public Management in Education: From School Governance to School Management. *Human Capital without Borders: Knowledge and Learning for Quality of Life; Proceedings of the Management, Knowledge and Learning International Conference 2014*, ToKnow Press, 1281-1288.

- Loffler, E. (2005). Governance and Government: Networking with External Stakeholders. in Public Management and Governance. Tony Bovaird and Elke Loffler (eds.) London: Taylor & Francis Group.
- Mala, T. (2018). NEW PUBLIC GOVERNANCE (NPG): CONCEPT AND APPLICATION FOR LOCAL GOVERNANCE. Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science). 8 (1), 179-194.
- Mala, T. (2018). NEW PUBLIC GOVERNANCE (NPG): CONCEPT AND APPLICATION FOR LOCAL GOVERNANCE. Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science). 8 (1), 179-194.
- Moulaert, F. (2022). Bottom-linked Governance and Socio-political Transformation. Chapter in Geography, Planning and Tourism 2022, doi: 10.4337/9781803925141.00008
- Mousseau, D.Y. (2023). The impact of economic institutions on government policy: does contract-intensive economy promote impartial governance?. Journal of Institutional Economics, 19(1),119-136. doi: 10.1017/s1744137422000248
- Muccitelli, S., Pozzi, C., D'Ascanio, R., & Magaudda, S. (2023). Environmental Contract: A Collaborative Tool to Improve the Multilevel Governance of European MPAs. Sustainability, 15, 8174. <https://doi.org/10.3390/su15108174>
- N'djibio, K.C., & Sylla, K.D. (2021). Governance Theories and Socio-Political Realities of the States in Africa: Case of Benin. 19-29. doi: 10.9734/AJEBA/2021/V21I330358
- Osborne P. S, (2010). Introduction the (New) Public Governance: a suitable case for treatment?, In S. P. Osborne (Eds.) The New Public Governance: Emerging Perspective on the Theory and Practice of Public Governance. London and New York: Routledge.
- Pyper, R. (2015). "Chapter 1: Public administration, public management and governance". In The International Handbook of Public Administration and

- Governance. Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing. Retrieved Sep 15, 2023, from <https://doi.org/10.4337/9781781954492.00007>
- Rhodes, R. A. W. (1997). Understanding governance: Policy networks, governance and accountability. Buckingham: Open University Press.
- Sahin, I. (2014). Governance tools in public administration and emergent trends: Contracting, citizen participation, and networks. *journal of new results in science*, 11(2):1082-1103. doi: 10.14687/IJHS.V11I2.2783
- Sarkki, S., Jokinen, M., Heikkinen, H.I., Nijnik, M., Melnykovych, M., & Kluvánková, T. (2022). "Going out to get in"—Roles of forest conflicts in bottom-linked environmental governance progressing toward socio-political innovations. *Environmental Policy and Governance*, 32(6):478-491. doi: 10.1002/eet.2020
- Smorgunov, L. (2022). Modern trends in public administration: from new public management to governance of public policy. *POLITICAL SCIENCE*. 100-121. doi: 10.31249/poln/2022.03.05
- Sun, C., Min, J., Li, J., & Cai, W. (2023). Public participation and policy evaluation in China's smog governance. *Environmental Impact Assessment Review*, 100:107052-107052. doi: 10.1016/j.eiar.2023.107052
- Surya, I.B.K. (2023). Role of the State Administrative Court in Realizing Good Governance. *International Journal of scientific research and management*, 11(06):411-418. doi: 10.18535/ijrm/v11i06.l1a01
- Tang, B., & Li, N. (2023). Contract flexibility for dispute resolution based on governance theory in China. *Journal of Intelligent and Fuzzy Systems*, 45 (2), 3039 – 3051. doi: 10.3233/jifs-224227
- Umar, A.A., Zawawi, N.A.W.A., & Abdul Aziz, A.R. (2023). Do regional characteristics influence PPP contract governance skills requirements?", *Engineering, Construction and Architectural Management*, Vol. ahead-of-print No. ahead-of-print. <https://doi.org/10.1108/ECAM-08-2022-0729>

- Vizzoto, A.D., & Verschoore, J.R. (2022). What Drives Network Governance? A Microstructural Approach. *International journal of business and management*, 17(11):78-78. doi: 10.5539/ijbm.v17n11p78
- Wu, D., Liu, T., Lin, X., & Li, J. (2023). Contract governance and value co-creation in virtual community: the moderating effect of psychological ownership, *Innovation*, 25:1, 80-110, DOI: 10.1080/14479338.2022.2055039
- Yi, H., & Yuan, M. (2023). Policy advocacy, network formation and network governance. *Chinese Public Administration Review*, 14(2), 83–93. <https://doi.org/10.1177/15396754221145421>